

VVA berichten

Redactie-adres: Straat van Makassar 39, 1183 GX Amstelveen
e-mail-adres: wjosso@zonnet.nl

december 2011 Nr. 99

Kerstmis 2011

Kerstmis en Oudjaar.
Het Kind en de Grijsaard,
Begin en Einde en alles daartussen.
Uren, maanden, dagen, jaren.
Voor de een een luisterrijk levenspad.
Voor de ander een barre tocht.
Wie of wat bepaalt je lot?
Je genen, God of je geboortegrond.
Voor een kind is toekomst : leven
Jeugdig perspectief.
De grijsaard weet wat leven is,
En gunt de jeugd haar tijd.

*Het bestuur en de redactie wensen de leden
Een Gelukkig Kerstfeest en een Voorspoedig Nieuwjaar.*

Van de redactie

Met het verschijnen van dit nummer van de VVA-berichten zijn we nog maar één editie verwijderd van de 100. In het volgende nummer komen we daar uitgebreid op terug.

Nu in het decembern timer besteden we natuurlijk aandacht aan het jaarlijks terugkerende Kerstfeest, dat voor vele van onze leden ongetwijfeld een tijd zal zijn van huiselijke sfeer en familiale gezelligheid, terwijl ook een deel wellicht erop uit trekt naar wintersportgebieden of de sfeer en de romantiek van een grote stad gaat proeven.

Op pagina 4 treft u een Bretons Kerstverhaal aan waarin de oude tegenstelling tussen de katholieken en de socialist en over

de wijze van Kerstfeest vieren subtiel wordt weergegeven.

Pagina 2 en 3 zijn ingeruimd voor onze najaarsvergadering met onder andere het optreden van Tjipke van der Velde als koperslager. Het verslag van de vergadering treft u ook aan.

Het bestuur is verheugd dat de inspanningen om een groep VVA-leden warm te maken voor weer eens een bezoek aan de Cantal, zijn geslaagd. U kunt daarover lezen op pagina 5.

Op pagina 6 treft u een artikel aan over het viaduct 'Pont Garabit' in de Auvergne. Deze schepping van Gustave Eiffel kreeg uitgebreid aandacht in een landelijk dagblad. De pagina sluit met een verklaring over de naamgeving van de 'Puy Mary'.

Mennorode opnieuw decor voor onze najaarsbijeenkomst

Tijpke v.d. Velde toonde kunsten van koperslagersvak

Het najaar kan vele gezichten vertonen. Van dikke mist tot hevige regenval, van zware stormen tot vroeg vallende sneeuw maar ook van weldadige zonnestralen over een weelderige kleurenpracht van de loofbomen. Dat laatste overkwam ons op weg naar ons vertrouwde stekkie in Elspeet. Daar werden we vriendelijk ontvangen in de grote zaal waar koffie en thee klaar stond.

Vanaf half twaalf arriveerden de leden en met 30 man gingen wij ter tafel in het restaurant, waar men lopend langs de klaarstaande dranken en spijsen een goede lunch naar binnen kon werken.

Zo omstreeks twee uur verplaatste de groep zich naar het Lucasgat voor de algemene ledenvergadering waarvan het verslag elders in dit blad is gepubliceerd.

Als bijzonderheid had het bestuur Tijpke van der Velde kunnen strikken voor een betoog over het koperslagersvak.

Tijpe, afkomstig uit het hoge noorden verloochende zijn afkomst niet want met een duidelijke Friese tongval gaf hij een uiteenzetting over het beroep van ketellapper en koperslager zoals onze voorvaders dat hebben beleefd. Nu moet wel worden gesteld dat de reizende ketellapper iets minder verfijnd dat vak uitoefende,

omdat hij op reis niet zoveel gereedschap kon torsen. Het kwam dikwijls neer op reparatiewerk van gebruiksartikelen zoals ketels en pannen. Eenmaal in Nederland gevestigd ging men naderhand over tot het oprichten van een loodgietersbedrijf annex installeren en verkopen van sanitaire producten.

Tijpke sprak met enthousiasme over het vak dat hij eenmaal per week op vrijdag uitoefent in het Friese Twijzelerheide. Zijn verhaal lardeerde hij met geprojecteerde foto's. Interessant werd het toen hij met de meegenomen gereedschappen, uitgesteld op een tafel, demonstraties gaf en de knepen van het vak uitlegde. Ook de vele vragen beantwoordde hij met grote deskundigheid.

Uit zijn betoog en de demonstratie kwam naar voren dat kopersmeden niet een oud ambacht is uit een ver verleden. Hij hoopt door zijn werk en de demonstraties dat men geïnspireerd wordt door het ambachtelijke werk en de warme gloed van het koper, zodat het in oude maar ook vooral in nieuwe vormen blijft bestaan.

Voor velen was dit toch wel een interessante sluiting van onze najaarsvergadering. Het bracht ons weer even terug naar het beroep van een deel van onze voorvaders.

Wiet Josso

CONTRIBUTIE 2012

In de algemene ledenvergadering van 12 november jl in Mennorode is geen besluit genomen over verhoging van de contributies, derhalve blijft alles bij het oude.

De bedragen zijn: € 30,-- per jaar als gezinscontributie en € 20,-- per jaar voor een alleenstaand lid. Bij deze VVA-berichten is een contributierekening gevoegd waarop het te betalen bedrag staat vermeld.

Wij verzoeken u vriendelijk dit bedrag vóór eind januari 2012 aan onze penningmeester over te maken.

Verslag algemene ledenvergadering VVA dd. 12 november 2011 in Mennorode Elspeet

Aanwezig: 30 leden

Afwezig met kennisgeving: 10 leden

1. Opening

Voorzitter Frits Lammerts heet de leden van harte welkom. Hij verontschuldigt penningmeester Emile Weesie die i.v.m. een uitvaart niet aanwezig kan zijn. Voor de zieken en één jarig lid laat hij ansichtkaarten ter ondertekening rondgaan. Gelukkig ligt er geen sneeuw, maar zijn we onder prachtige weersomstandigheden hier nu samengekomen.

2. Ingekomen stukken en mededelingen

I.v.m. de voorgenomen Frankrijk-reis volgend jaar heeft de voorzitter contact gehad met Renouveau, die hem een aantrekkelijk programma hebben aangeboden. De secretaris heeft aanmeldingen voor deze reis ontvangen. E.e.a. zal bij agendapunt 11 ter sprake komen.

3. Verslag algemene ledenvergadering dd. 14-11-2010

Deze vergadering stond in het teken van het voortbestaan van onze vereniging.

De heer Noordermeer laat weten dat hij in die vergadering had aangeboden een powerpoint-voorstelling te geven over de genealogie van de familie Vayssier. In de soms heftige discussies in die vergadering, is dat ons ontgaan, maar het bestuur nodigt hem graag uit volgend jaar deze presentatie te geven.

4. Jaarverslag over 2010 van de secretaris

Dit verslag ligt voor een ieder op tafel. Het wordt ongewijzigd goedgekeurd.

5. Financieel verslag 2010 van de penningmeester

Emile heeft zorg gedragen dat de stukken aanwezig zijn. Uit het verslag blijkt dat er € 240,-- contributie minder binnengekomen is dan begroot. Er zijn nogal wat achterstallige betalings. Emile heeft daar een lijstje van gemaakt en deze leden aangeschreven. De heer Noordermeer vraagt zich af of we verplicht aangesloten moeten zijn bij de Kamer van Koophandel. Voor een vereniging met rechtspersoonlijkheid is dat tot nu toe verplicht. De voorzitter constateert dat met een saldo van € 3429,-- op de bank het er gezond uit ziet.

6. Verslag kascommissie

De kascommissie bestaande uit de leden Jan Mulder en Max Laboyrie hebben de boeken gecontroleerd en akkoord bevonden.

7. Begroting 2012

Ook die is op papier gezet. Geconstateerd wordt dat de contributie ± € 250,-- te optimistisch is geraamd. De Frankrijk-reis is nog niet opgenomen maar de uitgaven zullen tegen de inkomsten wegvallen.

8. Benoeming nieuw lid kascommissie

Omdat Jan Mulder aftredend is, is er gezocht naar een nieuwe kandidaat. Virginie Lammerts heeft zich verkiesbaar gesteld en wordt als zodanig gekozen. Jan Mulder wordt bedankt voor zijn werk in de kascommissie.

9. Verkiezing bestuursleden

Voorzitter Frits Lammerts en bestuurslid Henne Sons zijn aftredend. Beide stellen ze zich herkiesbaar en omdat er zich geen tegenkandidaten hebben gemeld worden Frits en Hanne onder applaus herkozen.

10. Voorjaarsbijeenkomst

Pieter Laboyrie heeft zich bereid verklaard een dag voor te bereiden op zondag 13 mei 2012 in Gorcum. Max Laboyrie zou liever een andere datum zien bijvoorbeeld 12 mei. Na enige discussie wordt toch zondag 13 mei gehandhaafd.

11. Frankrijk-reis 2012

Frits heeft intensief contact gehad met Renouveau om van zaterdag 16 t/m zaterdag 23 juni 2012 onze intrek te nemen in het Vakantieverblijf 'Mirafior' in Mauriac. Kosten vol pension + excursies € 420,-- Daar komt dan nog toeristenbelasting bij. Willen we deze reis maken? Er hebben zich tot nu toe 17 leden gemeld en ter vergadering komen daar nog 2 bij. Het programma ziet er aantrekkelijk uit met weer andere te bezoeken plaatsen dan voorheen. Sommigen zullen op eigen gelegenheid met de auto komen, anderen zijn aangewezen op een vliegreis van Schiphol naar Clermont-Ferrand + busreis Clermont-Ferrand Mauriac en dat is tamelijk duur (± € 250,--) voor de vliegreis. Hanne en Emile bereiden de vliegreis voor.

Alle deelnemers zullen zo spoedig mogelijk een brief ontvangen met exacte gegevens en de prijs voor de vliegreis + bus. De secretaris zal trachten de brief in de loop van volgende week te verzenden zodat de deelnemers een eerste aanbetaling kunnen doen en een reis- en annuleringsverzekering kunnen afsluiten.

12. Rondvraag

Riet Dumas wil graag weten hoe het met Nel Balkenende gaat. Virginie Lammerts houdt regelmatig contact met haar dochter Clementine. De toestand blijft hetzelfde. Voorts vraagt ze of er nieuws is van Johan Heijmans. Daarop moet het bestuur het antwoord schuldig blijven.

Max Laboyrie doet de suggestie om eventuele donateurs voor de vereniging te werven; daarnaast zijn er misschien leden die de vereniging een legaat willen schenken. Het bestuur vindt het een mooie suggestie maar zien verwezenlijking niet zo gauw gebeuren.

13 Sluiting

Niets meer aan de orde zijn sluit de voorzitter om ± 15.00 uur de vergadering.

De kerstvrouw

Bretons kerstverhaal

Zou het dorpje Pouldreuzic een tijd van vrede tegemoet gaan? Sinds decennia was het verscheurd tussen kerkelijken en radicalen, tussen de katholieke school van de paters en de openbare gemeenteschool, tussen de pastoor en de onderwijzer.

De vijandelijkheden die de kleuren van de seizoenen aannamen leken met de feestdagen aan het eind van het jaar te passen in het kader van de legendarische miniaturen. De nachtmis vond om praktische redenen op 24 december om zes uur 's avonds plaats. Op hetzelfde uur gaf de schoolmeester, als kerstman verkleed, cadeaus aan de leerlingen van de openbare school. Zo werd de kerstman door zijn toedoen een heidense held, radicaal en antikerkelijk. De pastoor stelde hier het kindeke Jezus tegenover in een echte kerststal van echte mensen en dieren – beroemd in de hele streek – het was alsof hij een golf van wijwater in het gezicht van de Duivel gooide.

Ja, zou Pouldreuzic een wapenstilstand tegemoet gaan? De onderwijzer was na zijn pensioen namelijk vervangen door een onderwijzeres die niet uit de streek kwam. Iedereen lette op haar om te weten uit welk hout ze gesneden was. Mevrouw Oiselin, moeder van twee kinderen – van wie één een baby van drie maanden – was gescheiden, wat een bewijs van trouw leek aan het niet-kerkelijke principe. Maar de kerkelijke partij triomfeerde al de eerste zondag toen men de nieuwe onderwijzeres de kerk zag binnengaan: dat had iedereen gezien. Het lot leek beslist. Er zou geen heiligschennende kertsboom meer zijn met het uitdelen van cadeautjes op het moment van de nachtmis en de pastoor zou alleen de dienst uitmaken.

Men was dan ook erg verbaasd toen mevrouw Oiselin haar leerlingen aankondigde, dat er niets aan de traditie veranderd zou worden en dat de kerstman op het gebruikelijke uur zijn cadeaus zou uitdelen. Wat voor een spel speelde zij? De postbode en de veldwachter, aan wie iedereen dacht vanwege hun socialistische overtuiging, zeiden van niets te weten.

Iedereen was stomverbaasd, toen vernomen werd dat mevrouw Oiselin haar baby aan de pastoor leende om het kerstkindje in de levende stal te zijn. In het begin ging alles goed. De kleine Oiselin sliep als een blok terwijl de gelovigen langs de stal liepen, waarbij hun ogen haast uit hun hoofd vielen van nieuwsgierigheid.

De os en de ezel – een echte os en ezel – leken vertederd bij het zien van een heidense baby die zo wonderbaarlijk veranderd was in de Verlosser.

Jammer genoeg werd het jongetje onrustig bij de voorlezen van het Evangelie en hij barstte in gebrul uit toen de pastoor de preekstoel beklom. Niemand had ooit een baby zó horen schreeuwen. Tevergeefs wiegde het meisje dat voor de Heilige Maagd speelde het kind tegen haar magere borst. Het jongetje, rood van woede trapte met armen en benen en liet de gewelven van de kerk weergalmen door zijn woedende geschreeuw en de pastoor kon geen woord zeggen.

Tenslotte riep hij één van zijn misdienaren en fluisterde hem een opdracht in het oor. Zonder zijn koorhemd uit te trekken ging de kleine jongen weg. Je hoorde het geluid van zijn klompjes buiten wegsterven.

Enkele minuten later had de kerkelijke helft van het dorp, die in het geheel aanwezig was in het schip van de kerk, een ongelooflijk visioen, dat voor eeuwig en altijd in de geschiedenis van Bretagne gegrift werd. Ze zagen hoe de kerstman zelf de kerk binnenstormde. Met grote passen ging hij naar de kribbe. Daar schoof hij zijn wattenbaard opzij, hij knoopte zijn rode tabberd los en gaf het kindeke Jezus gul de borst, waarop het opeens stil was.

Michel Tournier

Het spande erom of we het benodigde aantal deelnemers voor onze achtste reis naar de Auvergne zouden halen. Vlak voor de najaarsvergadering bleven we nog steken op 17. Tijdens de vergadering meldde Miep Laboyrie-Poelstra zich spontaan, terwijl neef Pieter ook bekend maakte mee te gaan. Daardoor kwam de teller op 19. De familie Josso zou ditmaal niet van de partij zijn, maar toen voorzitter Frits Lammerts op zijn gemoed begon te werken, verzon onze secretaris een list om toch mee te kunnen gaan. Hij stelde het echtpaar Van Zelst-Payralbe met hun onafscheidelijke vriend en VVA'er van het eerste uur, Jan Derksen, voor om samen een kwartet te vormen waardoor het voor hem toch aantrekkelijk werd om mee te gaan. Daarmee was dan ook meteen het minimum aantal van 20 bereikt.

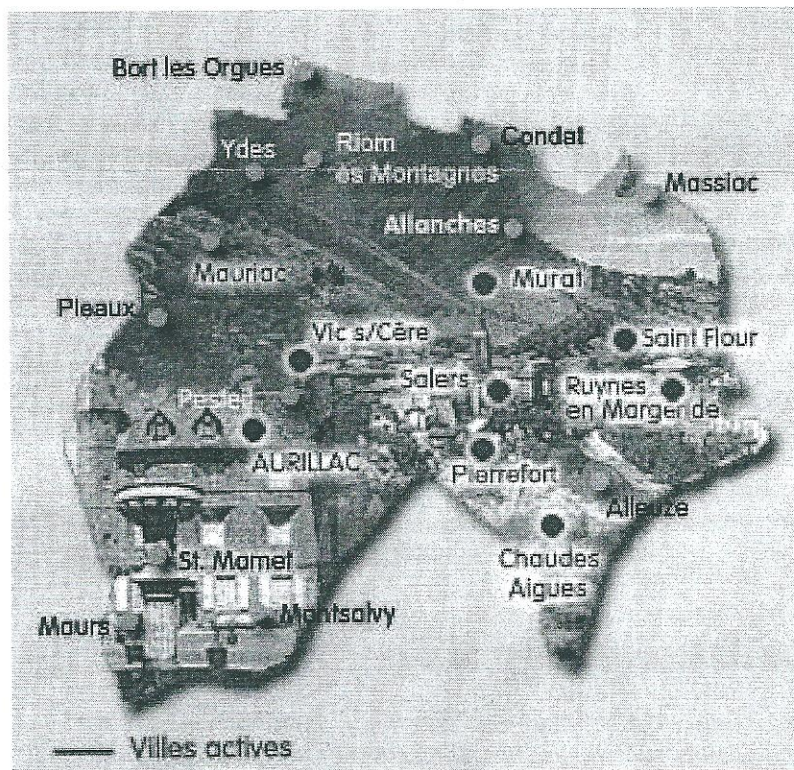
Frits slaakte een zucht van verlichting want onze voorzitter had al veel mailtjes met Renouveau gewisseld om een aantrekkelijk aanbod los te peuteren voor het verblijf en interessante excursies.

Als klap op de vuurpijl wist Frits ook nog twee nichtjes Limbertie warm te krijgen om ook aan de reis deel te nemen en zo kennis te maken met het land vanwaar een Limbertie naar Nederland vertrok.

Voor de deelnemers die met eigen vervoer naar Mauriac reizen, ligt de reis eenvoudiger dan voor de 8 personen die gaan vliegen naar Clermont-Ferrand en vandaar nog een pittige busreis moeten maken naar Mauriac. Clermont-Ferrand heeft maar een klein vliegveld waarmee vanuit Nederland alleen lijndiensten worden onderhouden door KLM Air France, en die kennen op deze route geen stuntprijzen, terwijl je de echte prijsvechters op deze route niet zult tegenkomen. Eenmaal op de luchthaven van Clermont-Ferrand ben je er dan nog niet, want een bus zal de verdere tocht naar Mauriac moeten maken.

Nu moeten de vliegreizigers wel bedenken dat de automobilisten ook niet voor niets reizen. Benzine, tolheffingen op de tolwegen en zowel op de heen- als terugreis een overnachting in een hotel, tikken ook aardig aan.

Dat neemt niet weg dat de groep deelnemers het er voor over heeft om nog eenmaal, en voor sommigen voor de eerste maal, de plaatsen van onze voorvaderen te bezoeken, de sfeer, de geur en het karakter van de Cantal en de Lot op te snuiven en met elkaar plezier te maken in het vakantieverblijf **'Mirafior'**. Maar ook de excursies zullen weer interessant en plezierig worden en tweemaal tijdens zo'n excursie kunnen we van de lunch genieten in een plaatselijk restaurant, terwijl we tijdens onze familiedag, waarbij we o.a. de Lot aandoen, een lunchpakket mee krijgen.

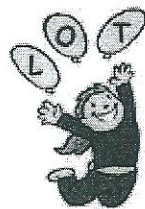

De Cantal was één van de 83 departementen die werden gecreëerd tijdens de Franse Revolutie, op 4 maart 1790 door uitvoering van de wet van 22 december 1789, uitgaande van een deel van de provincie Auvergne.

Verreweg de meeste emigranten die naar Nederland vertrokken kwamen uit dit departement. Dat was dan ook de reden dat onze toenmalige voorzitter Nico Balkenende in 1985 dit departement uitkoos voor onze eerste groepsreis. Ook toen was ons onderkomen in **'Mirafior'** in Mauriac.

De Lot maakt ook deel uit van de 83 departementen die tijdens de Franse Revolutie ingevoerd werden. Het departement maakt deel uit van de regio Midi-Pyrénées.

Van verschillende van onze leden en niet de minsten, liggen de roots in dit departement. Zo komt de familie Lestrade uit Sainte Colombe in de Lot, maar ook de familie Goudeau is afkomstig uit de Lot uit het plaatsje Brugale (gemeente Cahus). Dus tijdens de familiedag zullen we ook naar de Lot gaan.

Nu de kogel door de kerk is, gaan we met zijn allen er een mooie reis van maken.

Het verblijf in Mauriac in **Mirafior** vindt plaats van 16 t/m 23 juni 2012 en de deelnemers daaraan zijn: Anneke Cinqualbre, Fam. Delpeut, Jan Derksen, Riet Dumas, Fam. Goudeau, Fam. Hutchison, Wiet Josso, Max Laboyrie, Miep Laboyrie-Poelstra, Pieter Laboyrie, Fam. Lammerts, Ineke en Marilene Limbertie, Fam. Luscuere, Hanne Sons en Fam. van Zelst.

Het bestuur

Eiffel's schepping: Pont Garabit in de Auvergne

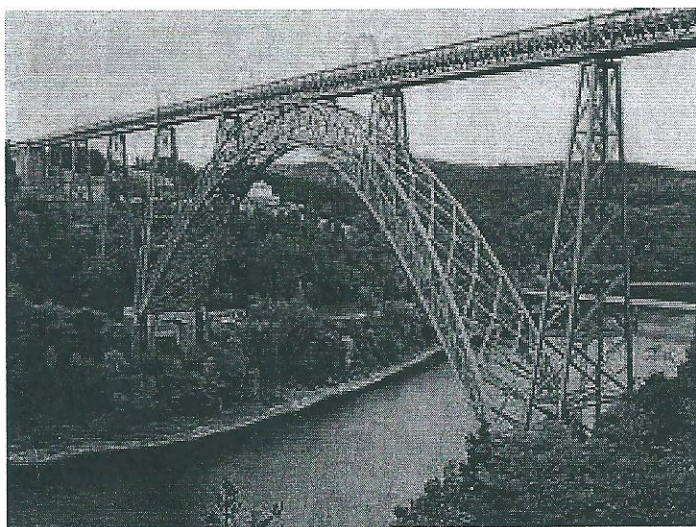
Glasheldere constructie

In Dagblad De Pers van 10 mei 2011 is een artikel verschenen over deze brug. Daarin bespreekt Marcel Hulspas een boek van Dan Cruickshank **Bridges**. Onder andere krijgt de Brooklyn Bridge in New York veel aandacht, maar de hoofdprijs is weggelegd voor de **Pont Garabit** in ons eigen Auvergne. De schepping van Gustave Eiffel.

Bij ons bezoek in 1988 aan Saint Flour met de beroemde lunch aldaar, passeerden we dit viaduct op de terugweg naar Mauriac. Voor de schoonheid van deze brug komt de schrijver woorden tekort.

Deze brug is geen publiekslieveling, want ze staat niet echt 'in het zicht'. Het is ook geen extreem zware brug met een ontstaansgeschiedenis à la Brooklyn. Integendeel, ze zweeft van oever tot oever, want de maker, Gustave Eiffel, had geen last van bange burgers. En de Pont Garabit, een spoorbrug over de Gorges van de Truyère, in Auvergne, staat nog steeds fier overeind. Het is zijn absolute meesterwerk.

Pont Garabit

Eiffel legde het spoor op simpele kolommen, die in het midden gedragen worden door een 165 meter brede, perfect ronde brugconstructie. De schoonheid van de Pont Garabit zit hem in de spaarzame, glasheldere constructie, de bijna 'levende' uitstraling van het geheel, en in subtiële details zoals het feit dat de spoorbaan niet in maar op de boog ligt, en de doordachte vorm van de boog: van breed naar smal en hoog op zijn hoogtepunt. Gebouwd in een recordtempo (vier jaar), was deze brug bij voltooiing in 1885 zijn tijd ver vooruit. Pont Garabit bewees dat pure wiskunde, pure techniek, in de handen van een geniale ingenieur pure schoonheid kon opleveren.

We kunnen ons niet meer voorstellen hoeveel kennis en ervaring, en welke immense massa's tekeningen en berekeningen, er nodig waren om dergelijke bruggen te kunnen maken. Bruggen ontwerpen is nu computerwerk geworden, en dat betekent dat echte ervaring met traditionele brugvormen als de 'klassieke' hangbrug niet meer telt.

De computer kan elk ontwerp doorberekenen, en zo toepassen dat elke 'zwaan', 'borstel' of 'gitaar' de zwaarste storm kan doorstaan. Alhoewel, de Rotterdamse Erasmusbrug moest toch enige tijd afgesloten, en versterkt worden.

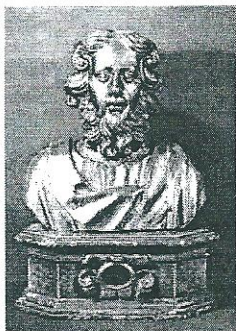
Zelfs de extreem sterke Brooklyn Bridge werd door de New Yorkers maar half vertrouwd. Een week na de opening, nadat er al honderdduizenden mensen overheen waren gelopen, brak er volkomen onverwacht paniek uit, midden op de dag. Plotseling rende iedereen zo snel mogelijk de brug af. Twaalf mensen kwamen om in de ongecontroleerde drukte. Niemand wilde er daarna nog over.

Totdat circusdirecteur P.T. Barnum in New York, een idee kreeg voor een publiciteitsstunt. Terwijl iedereen angstig toekeek, liep hij de brug over. Achter hem volgden eenentwintig olifanten. De brug gaf geen krimp.

Zulke avonturen zijn de Pont Garabit bespaard gebleven, maar dat is dan ook geen verkeersbrug maar een brug voor de trein.

Als we misschien volgend jaar naar Frankrijk gaan, kunnen we hem wellicht van dichtbij bewonderen.

De heilige Marius

In het programma voor onze leden die volgend jaar naar de Cantal gaan is ook een excursie opgenomen die leidt door en langs de bergen van dit departement: *Les monts du Cantal* met daarin natuurlijk de topper *de Puy Mary*. Nu ging ik ervan uit dat "Mary" stond voor Maria, maar dat blijkt een grote vergissing. De naam *Puy Mary* komt voort uit de naam Marius. Dat werd Mari (Mary) in het Occitaans en Sint Mauriac in het Auvergnaats. Deze heilige (feestdag 8 juni) was de eerste, volgens de plaatselijke overlevering, die het evangelie naar de Auvergne bracht. Maar historisch staat vast dat hij er in de 6^e eeuw het teruggetrokken leven van een kluizenaar leidde. Hij ligt begraven in de kloosterkerk van Mauriac en een van de bergtoppen in de buurt is dus naar hem vernoemd. De *Puy Mary* is de eerste berg vanaf de oceaan. Dat de plaats Mauriac ook naar hem is genoemd maakt het allemaal wel bijzonder.